

ŠTEVILO NEZAPOSLENIH JE NARASLO NA 8 MILIJONOV

PREDSEDNIK A. D. FEDERACIJE WILLIAM GREEN VIDI EDINO REŠITEV V SKRČENJU DELOVNIKA

Do letos se je meseca aprila število nezaposlenih skrčilo, letos je pa baš nasprotno. — Lani je bilo v tem času skoro tristotisoč delavcev delo. Nikakega izgleda za boljše bodočnost. — Tudi predsednik Hoover se zavzema za petdnevni delovni teden. — Henry Ford v Beli hiši.

WASHINGTON, D. C., 26. aprila. — William Green, predsednik Ameriške Delavske Federacije, je rekel, da je dosedaj še vsako pomlad nezaposlenost nekoliko ponehala, dočim jih je bilo letos v tem času nadaljnih stotisoč postavljenih na cesto. Mr. Green, ki ima baje precej točne podatke, ceni število nezaposlenih na sedem milijonov devetsto petdeset tisoč.

— Zaenkrat ni še nobenih izgledov za boljše bodočnost, — je dejal. — Pripravljeni moramo biti še na hujše.

— Vala nezaposlenosti nismo mogli ustaviti ter si uglasiti poti k gospodarskemu izboljšanju. Edinole, če bodo ljudje dobili delo, s katerim bodo ustvarjali splošno bogastvo in če bodo toliko zaslužili, kolikor zadostuje poprečnemu človeku, bomo spravili industrijo nazaj na trdno podlago. Ako se bo nezaposlenost večala, ni niti misliti na kako izboljšanje v industriji. Sedaj se nahajamo v najbolj kritičnem razdobju depresije.

— Prihodnja dva meseca bosta pokazala, če bo nastalo vseld vladnih rekonstrukcijskih odredb kako izboljšanje v trgovini. Trgovina je odvisna od nakupne sile, dočim nezaposlenost nakupno silo zmanjšuje.

— Iz raznih mest prihajajo poročila, da so skladi, iz katerih so dobivali nezaposleni podporo, izčrpani. Pomožna akcija je zadostovala prejšnja leta, dočim sedaj ne zadostuje več.

— Edina rešitev je, da se delo sorazmerno razdeli med vse delavce ter da se delovni čas primerno skrajša.

— Predsednik Hoover zagovarja petdnevni delovnik v vseh vladnih podjetjih. Kakor hitro bo uveden tudi v vseh industrijah, se bo število nezaposlenih znatno zmanjšalo.

— Iz poročil, ki jih dobivamo, je razvidno, da je izza marca meseca izgubilo stotisoč delavcev delo, dočim jih je bilo lani v mesecu aprilu sprejetih dvesto osemdeset tisoč nazaj na delo.

WASHINGTON, D. C., 26. aprila. — Henry Ford je bil danes v Beli hiši ter je dolgo časa konferiral s predsednikom Hooverjem.

Pozneje je rekel časniškim poročevalcem, da je predložil predsedniku načrt, po katerem bo zamogel industrijalni delavec vsako leto prihraniti petsto dolarjev, kajti poljedelstvo in industrija bosta združeni.

Tovarniški delavec, ki ima na razpolago kos zemlje, katero mora strokovnjaško obdelati, lahko prištedi na leto precej denarja, ker mu ni treba kupovati sočivja in sadja.

Fordove tovarne obratujejo s polno paro, pa tudi avtomobilov izredno dosti prodaja.

Svoje poročil je zaključil z besedami: — Za one, ki so prej producirali in pozneje špekulirali, je na počil čas, da se vrnejo na delo.

"GLAS NARODA" — List slovenskega naroda
v Ameriki — Naročajte gal

600 Japoncev kontrolira Mandžurijo

ZA PRIZNANJE SOVJ. UNIJE

Kongresnik Rainey zahteva priznanje sovjetske Rusije. — Nepriiznanje je gospodarski zločin.

Washington, D. C., 26. aprila. — V poslanski zbornici bodo skorogotovo pričeli resno razmišljati o priznanju sovjetske Rusije. Posebno se za to poteguje voditelj večine v poslanski zbornici kongresnik Henry T. Rainey, ki je v svoji izjavi rekel, da je vlada Združenih držav kriva "gospodarskega zločina", ako ne prizna Rusije.

Malo po Raineyevi izjavi je rekel predsednik odbora za zunanje zadeve, J. Charles Linthicum, da se bo o tem posvetoval z odborom, ako bi bilo primerno, da zbornica razpravlja o priznanju Rusije.

Senator Joseph T. Robinson je prejšnji teden zagovarjal predlogo za priznanje Rusije, za kar se senator Borah že poteguje dolgo časa.

Raineyev stališče se največ nanaša na njegove utise, ki jih je dobil lansko leto, ko je obiskal Rusijo. Pravi, da ga bo veselilo, ako mu bo mogoče podati odboru svoje nazore, ako bo pozvan.

— Rusija je največji trg na svetu, — je rekel Rainey, ki zavzema eno šestino površine zemlje s prebivalstvom 160.000.000, ki bi jim mogli prodajati svoje stvari, pa nečemo priznati, da žive.

— Zelo kratkovidna je diplomacija, ki nam brani prodajati blago Rusiji in naloga vlade je, da Rusijo prizna. Priznanje vsakojužnoameriško revolucijo tri dni po tem, ko je zmagala. Skoro vsaka druga država je že priznala Rusijo. Vsi delajo na to da pridobijo njeno trgovino. Mi pa sedimo in naše tovarne počivajo in naši ljudje so brez dela. In to je neumnost!

ŠTIRJE BRATJE UBITI

Canton, N. Y., 26. aprila. — Bilo je že v navadi, da so trije bratje vedno spremljali svojega brata duhovnika Otona Helvie, ki je star 34 let, kadarkoli je bil kam prestavljen, da so slišali njegovo prvo pridigo.

V soboto so se vsi štirje bratje z avtomobilom peljali v Constable, kamor je bil Oto pred kratkim prestavljen. Ko so se hoteli peljati preko nekega železniškega križišča, je vlak zadel v njihov avtomobil in vsi štirje bratje so obležali mrtvi.

STARA LIVARNA V VATIKANU

Vatikansko mesto, 26. aprila. Pri izkopavanju za novo pošto poslopje v Vatikanskem mestu so delavci odkopali staro livarno, ki je v 16. stoletju vtilvala topove za papeško državo.

Livarna je bila zgrajena pod papežem Pijem IV., ki je bil papež od leta 1559 do 1565, ko je bil papež še tudi posvetni vladar. Nedavno pa je bila livarna opuščena. Kovinski kipi, med njimi Napoleonov kip so bili vti v tej papeževi livarni.

PO 20 LETIH IZPREGLEDAL

Z operacijo je zopet dobil vid. — Star je 87 let. Zdravniki so mu odstranili mrežo.

Jakob Lieberman star 87 let, ki je bil že več let v judovskem domu za slepce, je vzel obveze s svojih oči ter zopet vidi. Dvajset let je bil slep, ker je imel mrežo na obeh očesih. Pred nekaj dnevi pa je njegove oči operiral dr. Sigmund R. Agatson.

Lieberman je svoje tovariše samo slišal skozi dvajset let, zdaj pa jih more tudi videti. Komaj pa so mu bile odstranjene obveze, je najprej stopil pred ogledalo, da vidi samega sebe. Tedaj je videl, da so mu lasje snežno beli in da ima ravnotako belo dolgo brado.

Lieberman je bil rojen v Odesi leta 1845 in je prišel v Združene države pred štiridesetimi leti. Bil je mizar, dokler ni izgubil vida. V domu za slepce pa je bil tkalec. Ko se je peljal iz bolnišnice, je začuden gledal na velik promet po ulicah in čudil se je tudi, ko je privratar videl avtoplan, katere je prej samo slišal.

Ko je Lieberman oblekel novo obleko in si česal lase, je rekel, da se počuti bogatejšega kot pa Rockefeller z vsemi svojimi milijoni.

STARI TOVARIŠ PRI PAPEŽU

Povedal je chicaškemu profesorju, da nikdar ne more biti papež. — Spominja se let, ko sta skupaj študirala.

Rim, Italija, 26. aprila. — Papež je pokazal velik smisel do šale, ko je sprejel v avdienci dr. Bertholda L. Ullmana, profesorja latinkega in grškega jezika na vseučilišču v Chicagu. Papež je študiral z dr. Ullmanom latinške rokopise, pred 25 leti, ko je bil knjižničar Ambrozijske knjižnice v Milanu.

Papež je kazal veliko veselje nad tem, ko sta se razgovarjala o skupnem delovanju v knjižnici. Nato pa papež vpraša:

— In kaj delate sedaj?

— Sem profesor za latinščino in grščino na vseučilišču v Chicagu, — odgovori dr. Ullman.

Papež se začudi, kajti mislil je, da je njegov součenec ostal knjižničar in da ni zapustil svojega poklica.

— O, tako, — pravi papež, — tedaj ste nas zapustili. Zdaj je jasno, da ne morete postati papež.

Oba sta se smejala, ker je dr. Ullman protestant.

V poznejšem pogovoru sta se razgovarjala o Vatikanski knjižnici in dr. Ullman je rekel, da je knjižnica zelo lepo urejena, nakar mu pravi papež, da bo njegova skrb, da bo knjižnica ostala na svojem višku. Avdienca je trajala nad eno uro.

BURGENLAND JE DEŽELA GLAVNIH MEST

Burgenland je imela pet glavnih mest. — Po vojni je dežela pripadla Avstriji. — Ma'lo poznana pred vojno.

Eisenstadt, Burgenland, 26. aprila. — Ako je kdo po vojni vprašal, katero je glavno mesto majhne pokrajine na vzhodu Avstrije, ki je mejila na Ogrsko, pokrajine, ki je šele zadnje čase postala znana širšemu svetu Burgenland, je dobil pet različnih odgovorov. Burgenland je bila posebna dežela, imela je pet glavnih mest.

Staro, tradicionalno glavno mesto je bilo Sopronj ravno na meji Ogrske. Vlade oblasti so imele svoj sedež v Sauerbrunn, nekaj milj proti zapadu. Toda sešleži guvernija je bil zopet v drugem mestu v Matfersdorfu, deželni zbor pa je zboroval v Eisenstadtu. Na Dunaju pa so bila sodišča in ravnotežstvo železnice.

To pa je bilo po vojni za Avstrijo preveč, ki niso niti vedeli, ali bodo mogli živeti, ali bodo morali umreti in zato leta 1925 reorganizirali celo upravo dežele in postavili Eisenstadt za glavno mesto pokrajine.

Potnik se po bogati dolini pripelje v glavno mesto, kjer dobi pravi ogrski guljaž in izvrstno vino iz vinogrodov grofa Esterhazyja, ki je tam doma in je tudi pravi gospodar mesta in okolice.

Grof Esterhazy ima v Burgenlandu okoli 400.000 akrov zemlje, ki je najbogatejša v Avstriji. Grof Esterhazy je zagrižen duždaz in se je po vojni, ko je Burgenland pripadla Avstriji, izselil na Ogrsko. Njegova radovina je neizmerno bogata in eden njegovih prednikov je celo imel v svoji lovski koči neko slavno Ticianovo sliko.

Toda kaj je sedaj? Esterhazyjeva palača še vedno stoji ponosno na glavni ulici, nasproti ceste pa se nahajajo velikanski hlevi, v katerih stoji nebroj starih kočij, nekatere še iz časa Marije Terezije. Grof pa si more privoščiti samo še en skromen avtomobil.

Eisenstadt ima veličastno vladno palačo ki bi bila primerna za mnogo večje mesto, kajti mesto šteje samo 4500 prebivalcev. Mesto bi samo po sebi moralo biti zelo bogato, kajti nahaja se v najrodovitnejši avstrijski pokrajini; toda poljedelski pridelki nimajo skoro nobene cene.

Mirovna pogodba je napravila veliko napako, ker je prisodila Burgenland Avstriji, mesto Ogrski, toda s to pokrajino je bila Avstrija odkodovana za izgubo južne Tirolske. Po zemljepisni legi bi Burgenland morala pripadati Ogrski, toda povečini so prebivalci Nemci, kajti zmed 280.000 prebivalcev je samo 15.000 Madžarov. V deželi je tudi okoli 40 tisoč Hrvatov, ki pa ne pridejo v poštev, ker so preveč oddaljeni od svoje domovine.

ADVERTISE
in "GLAS NARODA"

MANDŽURIJA JE SAMO PO IMENU SAMOSTOJNA

MUKDEN, Mandžurija, 26. aprila. — Japonske oblasti si na vse načine prizadevajo, da bi prikazale posebni komisiji Lige narodov novo mandžursko vlado kot neodvisno vlado, toda to se jim najbrže ne bo posrečilo. Nova mandžurska vlada je namreč popolnoma pod kontrolo Japoncev.

Načeljuje ji sicer bivši kitajski cesar Pu Yi, toda njegovi ministri imajo nad šeststo japonskih svetovalecev. Kar rečejo ti svetovaleci, tisto se zgodi.

Ako sprejme minister v avdienci kakoga tujezemskega časnikega poročevalca, je vedno nazvoč japonski tolmač, ki seveda po svoji volji tolmači.

Skoro vsi kitajski uradniki pri novi vladi, so študirali na japonskih univerzah in so prežeti z japonskim duhom.

Poročila o številu kitajskih vstašev so zelo pretirana. Kitajci zatrjujejo, da imajo v Mandžuriji več stotisoč oboroženih pristašev, v resnici pa ne znaša njihovo število več kot petdeset tisoč.

London, Anglija, 26. aprila. — Predsednik trgovske zbornice, Walter Runciman, je rekel danes v parlamentu, da je Mandžurija še vedno del Kitajske, v kolikor pridejo v poštev angleški trgovski odnosi.

Na vprašanje, če bo sklenila Anglija z mandžursko vlado kaklo posebno pogodbo, je odvrnil: — Za Mandžurijo veljajo iste pogodbe kot so veljavne za Kitajsko.

DRUGA VARNOST NI

26. aprila. — Bečan, ki se je bal tatov, je sklenil, da ostane celo noč v svoji trgovini. Da bi bil dvakrat gotov, je izročil svoji ženi ves denar, v znesku \$65 in ga je nanesla domov. Toda v trgovino ni prišel noben tat, pač pa na njegov dom in je odnesel ves denar.

ZAJEC JE ZAŽGAL GOZD

Middletown, N. Y., 26. aprila. Zajec, kateremu je gorela dlaka je pribežal iz gorečega gozda mimo gasilcev in na nasprotni strani zažgal gozd. Nato se je zopet vrnil v goreči gozd, kjer je skorogotovo poginil.

GRŠKA HOČE PLAČATI SAMO OBRESTI

Atene, Grška, 26. aprila. — Vlada je sklenila, da odgodi del odplačila na dolg v znesku na 7 in pol milijonov dolarjev, katero posojilo je dobila od Speyer in Seligman Co.

Toda vlada je naznanila, da bo plačala samo obresti tega dolga v znesku \$300.000. Grška bo tudi najbrže opustila zlato valuto.

SMRT ZA JAPONSKEGA MORILCA

Tokio, Japonska, 23. aprila. — Morilec Sagoya, ki je ustrelil prejšnjega ministrskega predsednika Hamaguchija, je bil obsojen na smrt.

NENAVADNA OPERACIJA

Mož je pil s'abo žganje in je oslepel. — Zdravnik ga ni operiral na očeh, pač pa na hrbtenici.

Montreal, Canada, 26. aprila. — Iz Montreala prihaja poročilo, da je neki bolnik, ki je oslepel vsled zavzivanja lesnega alkohola, po operaciji zopet izpregledal.

Operacija, katero je izvršil dr. G. H. Mathewson, je obstojala v tem, da je zdravnik izčistil bolnikovo hrbtenico s tem, da je na bolnikovem križu z vbodljaji izvlekel strupeno tekočino iz mozga v hrbtenici. To zdravljenje je dr. Mathewson ponavljal vsak dan skozi štiri dni. Po dveh dneh je bolnik že malo videl, sedaj pa vidi popolnoma dobro kot je videl poprej.

Lesni alkohol je zastrupil tekočino v možgih in hrbtenici in s tem omamil živce, ki vodijo v oči in možgane. Pri vsaki operaciji je bilo le malo zastrupljene tekočine odstranjene. Operacija je bila samo na hrbtu in prav nič na očeh.

IZNAJDELJ USTRELIL ŽENO

York, Pa., 26. aprila. — Edward Spencer Hall, star 74 let, je sinoči ustrelil svojo 73 let staro ženo v neki stanovanjski hiši. Nato je ustrelil še samega sebe, toda njegovo stanje je nevarno.

Hall je iznašel stroj za poliranje kovinastih predmetov in je prišel iz New Yorka v York k izdelovanju njegovega izuma. Corner Lloyd U. Zech, pravi, da je Hall za izdelovanje svojega izuma investiral \$100.000.

Njegov sin Mitchell živi v New Yorku.

MORILČEVA PODOBA V OČEH

Wilmington, N. C., 26. aprila. Šerif v Columbus okraju, C. T. Hargrove, je povedal, kako je s pomočjo fotografije oči umorjenca našel morilec.

Spomnil se je, da je nekoč bral, da umorjenec še dolgo po umoru obdrži v svojih očeh sliko morilca, ako ga je pri umoru gledal. Tega se je poslužil, ko je bil umorjenec črnci Richard Laceywell in je takoj fotografiral njegove oči. Povečanje slike je natančno pokazalo sliko Tymana Grahama, ki je bil tudi črnci, Hargrove je aretiral Grahama in nekega njegovega tovariša. Oba sta priznala zločin in izpovedala, da sta umorila Laceywella v prepiru za neko dekle.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Baker, President

L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

En celo leto volja list za Ameriko. Za New York za celo leto \$7.00
in Kanado \$6.00 Za pol leta \$3.50
En pol leta \$3.00 Za tiskovno za celo leto \$7.00
En četrt leta \$1.50 Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni in praznikov.

Dopisni brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivaličke naslani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

BORBA PROTI HINAVŠČINI

Kdor je mislil, da bo boj proti osemnajstemu amendentu in hinavščini, ki je v zvezi z njim, v kratkem končan, se je motil. Zmaga še ne bo tako kmalu dosežena, ako se ne združijo vsi elementi, ki se zavzemajo za poštenost v upravi.

Meseca maja se bodo vršile po vseh ameriških mestih velike demonstracije proti prohibiciji. Demonstracije bodo sicer izrazile ljudsko voljo — to bo pa tudi vse.

Oni, ki se zavzemajo za postavnost in moralo ter skušajo najti kak način za zmanjšanje števila zločinov, so že triumfirali, ko so zagovorniki prohibicije izjavili, naj se vrši splošno ljudsko glasovanje glede tega kočljivega vprašanja.

— Če smo že tako daleč, — so si mislili, — bosta obe veliki politični stranki prisiljeni sprejeti na narodnih konvencijah v svojo platformo takozvano mokro planko. Veliko vprašanje je pa, če bi bil s tem cilj dosežen.

Suhači imajo na svoji strani munšajnarje, butlegarje, roparje, gangsterje, vinogradnike ter prodajalce grozdja in drugih produktov, iz katerih je mogoče delati opojne pijače.

Ljudi, ki imajo od prohibicije dobiček, je v Združenih državah najbrž več nego je zagovornikov osebne svobode.

Snovati se je pričela tudi nova narodna stranka, ki je cilj je preklie osemnajstega amendentu.

Administracijski krogi so pa na vse pripravljeni, in že je v teku agitacija, naj se sestane kongres po enem ali dveh letih k posebnemu zasedanju ter naj pri oni priliki razreši ta zamotan problem.

To pomenja, da hočejo zadevo za par let zavleči.

Manjšina, ki hoče diktirati večini državljanov, ima v kongresu še vedno veliko moč.

Toda jasno je, da njena strahovlada ne more večno trajati.

Zenitveni ogledi pred sodniki.

Mlada, bogata Indijka Gjan Kuar v Alahabadu je že v dobi, ko bi morala po indskih običajih dobiti moža, kajti nič ni tam bolj sramotno, nego če se dekle do določene dobe ne poroči. Zato sta se oba njena varuha zelo trudila, da bi ji priskrbeli pripravnega moža. Ne sreča je hotela, da sta izbrala vsak drugega mladeniča in ker se nista mogla sporazumeti, je prišla zadeva pred sodnike, ki majo tam v teh primerih odločilno besedo.

Sodniki so zahtevali, naj varuha privedeta vsak svojega kandidata, da bi jim omogočila objektivno razsodbo. Najprej so si ogledali mladenega Kunvarja Singa, ki je napravil na sodnike zelo ugoden vtis s svojo vnanostjo in dobrimi manirami. Toda našli so, da je mladenič slika kratkoviden, zaradi česar so smatrali, da je za zakonskega moža neprimeren. Po mnenju sodni-

kov bi bilo z ženo namreč veliko breme, če bi morala živeti z možem, ki ima tako slabe oči. Kunvarja Singa so poslali domov. Drugi kandidat, Narendra Sing, je bil po družabnem položaju, po imetju in drugem povsem enakovreden prvemu, le da se je videl sodnikom na zunaj in po vzgoji manj priporočljiv nego kratkovidni kandidat. Tako je sodišče odločilo, da ni nobeden izmed obeh kandidatov poklican, da bi bil mladenič za moža. Naložilo je varuhoma, naj ji poiščejo kaj drugega.

In mlado dekle ter njena beseda? Med razpravo in razsodbo je bila prisotna kot nema gledalka. Nihče se ni spomnil, da bi jo vprašal, kaj je njena misel in kako bi se sama odločila. Zenske v Indiji pač nimajo nobene odločilne besede v stvarih, ki se tičejo njihovega življenja.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO ZANE-SLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NA STOPNI SEZNAM

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJO
Din 200 \$ 4.—	Lir 100 \$ 5.90
Din 500 \$ 9.55	Lir 200 \$ 11.50
Din 1000 \$ 18.70	Lir 300 \$ 16.80
Din 2000 \$ 37.20	Lir 500 \$ 27.—
Din 5000 \$ 92.50	Lir 1000 \$ 53.25
	Lir 2000 \$ 106.50

Za izplačilo vaših zneskov kot zgoraj navedeno, bodite v dinarjih ali
v dolarjih, kar vam je boljše. Nihče ne bo plačal po CABLE LETTER za pristojbino \$1.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Dopisi.

New York, N. Y.

Minulo nedeljo smo zopet imeli priliko slišati našo večnolepo narodno pesem, ki jo je oddajalo na radiu pevsko društvo "Domovina" iz Brooklyna.

Po uvodni besedi Mr. Vinka Komčana je bil izvajen Dr. Dolinarjev "Venček slovenskih narodnih pesmi". Prijetno ubrani mešani zbor nam je čustveno podajal melodijo in dinamiko. To pot se mi je zdelo "Domovina" mnogo boljše kakor pri prvem oddajanju. Peti na radiu ni povsem lahka in navadna stvar. Čista izgovorjava, enotni stavek in dinamika, kar je glavno, zahteva mnogo nasvetov, dokler se upozna podajno napetost zvoka v določnem prostoru. Program sam je bil zelo posrečen in so prišli do izraza zlasti moški glasovi v višjih partijah. Z vsa karakteristiko in čustvenostjo je bilo podana "Prišla bo pomlad zelena". Harmonična in melodična pesem, dasiravno zavzema tendenco moderniziranja na rodne pesmi, je bila višek programa.

Tudi ostali del programa, ki je obsegal "Po zimi pa rožice ne eveto", "Moj očka ima konjčka dva", "Mi se imamo radi" in druge, so mi prav ugajale.

Pri tem moram pripomniti, da je pogrešno naziranje, ako se odklanja umetne in moderne slovenske pesmi. Glasba je umetnost in kot taka je internacionalna. Četokrat je podajanje narodnih pesmi mnogo težje nego podajanje modernih ali umetnih. Vendar pa ne smemo biti konservativni ravno v glasbenem oziru. Če se podaja umetna pesem, je to znak kulturnega napredka in tudi taka pesem je za nas značilna, ker se v moderni in umetni pesmi isto podaja karakteristiko narodnih čustev. Tako so Vilhar, Adamič, Lajovic, Prelovac in Škrjanc tipični za se in se zelo mnogo razlikujejo od Griega, Suka, Schuberta in drugih.

Vsaka slovenska umetna pesem ima povsem "svojevrsna" izražanja. In če je katerekoli pevsko društvo kom svojimi srajci, je to dokaz njihovega dela, medtem, ko se napredek opaža tam, kjer je zastopan duh modernega časa.

Ni moj namen, da bi se pri tej priliki dotaknil misli oseb pisca, ki je pod rubriko Peter Zgaga podajal svoje mnenje. Vsak ima pač svoje ideje in tako je treba tudi začetni ideji kulturnega stremjenja našim pevskim društvom. Vsak nasvet ima svojo dobro in slabo stran. Zato odkritosrčno svetujem v bodoče mešani program, obstoječ iz narodnih in umetnih pesmi. Kot nepristranski kritik sodim umetnost in v obče kulturo po njenem napredku in moderniziranju.

Da pa je "Domovina" v tako kratki dobi oddajala že svoj drugi program je počaščen s tem slovenski del jugoslovanskega naroda in se ima v svetu pripisovati uspeh "Domovini" in našemu izseljeništvu. Prepričan pa sem, da je boljše oddajati našo čustveno pesem, kakor pa, da jo v obče nikdar ne čujemo.

Prav toplo bom pozdravil vsak nastop naših pevskih društev na radiju, saj s tem javno pokažemo svoje kulturno delovanje.

Marian Pfeifer.

New York, N. Y.

Tem potom v ljudno naznanjam, da priredi Slov. pevsko društvo "Slovan" piknik v gozdu na hričku nad Revnim Lazarjem, v nedeljo dne 5. junija. Začetek ob eni uri popoldne.

Kakor je že navada "Slovana", bo tudi to pot prav dobro preskrbljeno v vseh ozirih za lačna in suha grla. Pri tem boste imeli priliko slišati zopet nekaj novih pesmi, katere ima "Slovan" zbrane za to priliko, katerih zvok bo milejši v prosti naravi.

S tem ste vsi rojaki in rojakinje iz New Yorka, Brooklyna in okoličnega najljubše vabljeni, da se omenjenega piknika udeležite v najobilnejšem številu, da se skupno pozabavamo ter tako malo pozabimo na sedanjo depresijo. Kličem vsem skupaj: Navsvidenje dne 5. junija! Zdravo!

Anthony Svet,
tajnik Slov. pev. dr. "Slovan".

Brooklyn, N. Y.

V soboto se je poročil Mr. Peter Jerman iz Domžal z Miss Ivanko Pavlič, istotako iz Domžal. Za priči sta bila Mr. John Sme in nevestin brat Mr. Frank Pavlič, ki se je za to svečano priliko s svojim Rolls Roycem pripeljal iz daljnega Worcestera. Svadba je bila pri Mr. Vinku Zalokarju v Glendale, kjer je bilo toliko dobrot, da Mr. Pavel Zalaznik ni mogel poročevalcu natančno povedati, kdaj je pravzaprav prišel domov. Ker ni bilo Petra Zgaga poleg, so bili vsi veseli in zadovoljni.

Novoporočencema želim obilo sreče in dosti božjega blagoslova.

Poročevalec.

Littleton, Colo.

Ker je to moj prvi dopis, odkar berem naš preljubljeni list G. N., sem kar v strahu prešla za pero, da se bom mogoče samo osmešila z mojim skromnim dopisom. Ali korajža velja in zupanje v urednika, da bo moje napake popravil. Kaj ne, Zgaga, si boš mislil, kje se je pa ta vzela? Ali ni menda kraja, kjer ne bi bilo Slovencev.

Tukaj v Littleton je nekaj Slovencev, kateri imamo največ majhne farne in pridruženo zelenjavo, ki tudi precej dobro nese, če imamo dosti vode. Letos bo bolj slabo, ker nismo imeli ne snega in dežja, tako da se bojimo, da ne bo vode za zalivati zemljo.

Littleton je majhno ali prijazno mestce, ki se drži glavnega mesta Denverja.

Kakor povsod, se tudi tukaj slabo dela. Ne vem, kdaj bo kaj boljše.

Kaj pa ti Zgaga? Saj menda ni ne boš zameril, če te vprašam, če si se kaj odebil? Na zadnji sliki, ki sem te videla, si se mi smilil v sree. Vem, da si napel vse svoje moči, da si lahko ročico v ustih držal. Če si se tako pri slabem, moraš sem priti, ker tukaj v Coloradu je dober zrak. Samo da si en mesec tukaj, pa bi se šel z medvedom metati. Tudi jaz sem bila bolj pri ta slabih, ko sem bila pri Mr. Mekineu v Brooklynu, sedaj pa se komaj zbijem.

Novic nimam, kaj pisati od tukaj. Vsakdanje delo z mirom, in za soseda imamo Lukata Glazarija. On je iz Lokve doma, ona je pa Dolenjka. So dobri sosedi; posebnost njo se včasih pogovarjajo o Zgagi, a ne več kakor par minut, med tem je pa čikna že prežgana, da je še maček noče povohati.

Pozdrav vsem, posebno pa moji prijateljici Ivanki Žnidarjevi (omož. Trenta), s katero sva skupaj potovali.

Urška Berger.

Route 3, Box 130, Littleton, Colo.

PLEMENITEMU NARODNJAKU V SPOMIN

Zopet se je vrnila pomlad v deželo v zelenem mahovju so pogledale trobentice, poglajale je teloh, oživela je narava. Na pobočju Sv. Jošta so se poigravali žarki pomladnega solca, kakor na tisoče biservov so se lesketale poslednje snežne plasti, ko je turbočno zapel Prešernov zvon iz Svetga Jošta lin ...

Umrli je njega dolgoletni rojmar Jože Benedik. Izrazita gorenjska grca, mož kremenitega značaja, mož dela in prečt z duhom ljubezni do svoje zemlje. Pol stoletja je romal ob solcu, dežju in snegu po solčnih senožitih zelenega Jošta, kjer mu je bila Jutarjeva domačija. Bil je prijatelj narave in navdušen lovec. Pri njem so se shajali izraziti predstavniki stare kranjske napredne inteligence. Prijetna družba so mu bili pokojna dr. Štempihar in dr. Kuhar, še živi Monsignor Tomo Zupan (bivši župnik na sv. Joštu), prof. Makso Pirnat in kranjski župan Ciril Pirc. Narodno-napredna družba pa je bila značilna za njegovo mišljenje. Do zadnjega dosleden svojemu prepričanju je ostal zvest svoji narodnonapredni ideji.

Ko je bolezen prikovala 92-letnega starčka na bolniško posteljo in ko se vršile zadnje državnozborske volitve, je poslal volilnemu odboru v Stražišče pismo, v katerem opravičuje bolezen in odajda svoj glas narodno-napredni stranki v kateri vidi boljšo bodočnost svoje domovine, ki jo je tako ljubil.

Z Benedikom je legel v grob najstarejši veteran napredne misli in najstarejši član Lovskega društva gorenjske podružnice. Saj se je še kot devetdesetletni starček udeležil zadnjega lovskega pogona. Gotovo ni slutil, da mu je poslednjič zapel lovski rog v šumi Sv. Jošta, da je zadnjič udarila puške cev.

Zapustil si si nas in se preselil v večna lovišča. Tvojo smrt ne objokujemo samo svojci v Ameriki in starem kraju. Vsa narodno-napredna in humanitarna stražniška društva so izgubila svojega zvestega in najstarejšega člana.

Bil je samo eden takega kova in ta nam ostane v trajnem spominu: Jože Benedik — Joštar!

Marian Pfeifer.

Za ljudi slabe slasti do jedil

Ako je vaša slast do jedi slaba, neprebavnost, revna, ali ako se vam kolca, imate kisl želodec, plin ali ali hujšanje v želodcu ali črevis, če vas boli glava, se vam vadijuje, omotico, slaba jetra ali enake bolečine v ledi zaprte ali ste splošno oslabei, utrujeni, v slabem stanju, tedaj dobite pomoč temu, ko vivate Nuga-Tone nekaj dni, življenje lo slajšega in boljše pomena za vas.

Nuga-Tone je gradilec zdravja in moči, naredi dovolj zdrave radice kri, da moč oslabelem živcem, mišicam in organom odžene obstoje in mehurne pkočnosti, vredi čreva in opravi zaprtico. Nuga-Tone bo odgnal tisto utrujeno počutnost in vam prinese svečo počitno opazje. Vi lahko kupite Nuga-Tone kjer koli se prodajajo zdravila. Ako vaš argovec več nima tega v zalogi, recite mu, naj istega naroči za vas od njegovega prekupevalca.

—Adv.

Iz Slovenije.

Po dveh mesecih ugotovljen vzrok smrti otroka.

Pred dvema mesecema je prišel kočarski sin Anton B. v Savinjskem občina Stopno, nekoliko viden domov, kjer se je začel pripraviti s sestro Rozo, ki je držala v naročju svojega štiri mesece starega nezakonskega sinčka. Med prepriro pa je brat tako močno smil sestro, da je nesrečnica padla z otrokom v naročju na obraz in pod seboj poškodovala svoje dete. Anton je takoj nato sestro Rozo z njenim nezakonskim otrokom spodil iz hiše, tako da se je morala nesrečnica zateči k posestniku Korošcu Antonu v Sesterzah, občina Majšperk. Tu ji je otrok po štirih urah na posledicah poškodb umrl.

Ker zadeve nihče ni javil oblastvom, je bil otrok pokopan brez sodnega ogleda. Šele v poročilu mrliskega oglednika je srečno načelstvo v Ptuj zaznalo za dogodek. Ker je otrok, kakor se trdi umrl za zadoblenimi poškodbami, je bila zadeva javljena okrajnemu sodišču v Slovenski Bistrici. Sodna komisija bo trupelec ekshumirala.

Krvav fantovski izgrede.

Ker se po vaseh mnogo piše, se silno množijo fantovski pretepi, po katerih pa navadno se žrtve same ne vedo, kako je prav za prav prišlo do njih. Ene popolnoma zmeša alkohol, druge pa naključje zanesle v kak pretepaški vrtnice in ko se jim kaj pripeti, navadno tudi storilec sami ne vedo več, zakaj so se znošili nad človekom, ki se je znašel naenkrat med njimi.

V to poglavje spada krvava zgodba, ki se je te dni pripetila na Tolstem vrhu v hiši nekega posestnika. To je bila zbrana večja družba domačih fantov, ki so pili in prepevali. Mimo je prišel tudi 37-letni posestniški sin Jože Bobič s svojo ženo in nekimi fanti iz Dolnjega Suhodola. Tudi ta družba je zavila v hišo, kjer je bila zbrana vesela družba, in kar naenkrat je nastal prepri. Novodošlega Jožeta Bobiča je mladi posestniški sin Janez Gorjanc hotel brez vsakega pravlega povoda potisniti na tla in ko se je ta branil, mu je napadalec zasadi nož v desno prsno stran. Bobiča so težko ranjenega odpremili v kandijsko bolnišnico.

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko Berilo

(ENGLISH SLOVENE READER)
Stane samo

\$2.—

Naročite ga pri

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 West 18th Street

New York City

POZOR ROJAKI

Vse, kar se tiče "Glasa Naroda", to je naročnino, dopise, vprašanja itd. pošljite na naslov:

"Glas Naroda"
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Edinole tako naslovljena pisma bodo zagotovo dospela na pravi naslov.

Rojaki, vpoštevajte to! S tem boste preprečili marsikatero zmedo in zakasnitev.

Peter Zgaga

Stiri mlade prijateljice se pomenkujejo, kaj bi hotele biti.

— Jaz bom slikarica, — pravi prva.

— Jaz bom pa učiteljica, — me-ni druga.

— Jaz bom pa slavna igralka, — pripominja tretja.

— Kaj boš pa ti? — vprašajo četrto.

— Jaz bom pa kakor moja mama, — bogata vdova.

*

Obzirnost je lepa, če izvira iz usmiljenja, ne dela pa nikomur časti, če je obziren iz strahopetnosti.

*

Človek laže sam sebi največ; drugim laže zato, da bi preprečil samega sebe, da ne laže.

*

— Kako vam ugaja moja vojna slika? — je vprašal učenec slavnega slikarja.

— No veste, meni se zdi, da vojna niti ni tako slaba, kakor se slika.

*

Ljudje se radi boje, da se podcenjujejo in da precenjujejo druge. Nihče se pa ne boji, da bi ga precenjevali drugi.

*

Čim več bo jasnine v tvoji miselnosti, temveč bo zadovoljnosti v tvojem življenju.

*

Nisi moder, če modruješ, nego če modro živiš. Življenjska modrost ni tista, ki se nanaša na življenje, nego tista, ki jo srečamo samo v življenju ne pa v besedah.

*

Če človek začne pozno misliti, so njegove misli trpke; ko premišli dobro vse, kar te žalosti, se ne utesnejo žalostiti.

*

Isokrates je bil znamenit govornik. In prišel je k njemu mož po imenu Kreta, ki je bil prava politična klepetulja. Prišel je s prošnjo, naj ga Isokrates nauči govoriti.

— Že prav, — toda ti mi boš moral plačati dvojni honorar, če hočeš, da te naučim lepo govoriti, — mu je odgovoril Isokrates.

— Zakaj pa? — se je začudil Kreta.

— Ker te moram naučiti dveh umetnosti, molčati in govoriti.

*

Kmalu bo konec aprila. Potem bo pa maj, oh, krasni maj.

Sam ne vem, kaj bi meseca maja povedal mojim prijateljicam, da bi se jim že vsaj nekoliko odjavljalo ledeno srce. Za ljubeznive besede niso prav posebno dovtolne.

Če jim govoriš o ljubezni se tako čudno pomilovalno smehljajo kot da bi jim stare pravilnice pravili. O modi ne znam govoriti, o plesu in jazzu pa tudi ne. To so pa tri stvari, po katerih se ravna in živi današnja mladina.

*

Matijo so vprašali: — Kje si pa bil večeraj?

— Na jagi sem bil, — je odvrnil.

— Pa si kaj ustrelil?

— Nak, ničesar nisem ustrelil.

— No, potem ti je pa že verjamemo, da si bil na jagi, — so mu prijazno zagotovili.

*

Starci so lahko v resnici modri, toda njihova modrost ima samo tedaj praktično vrednost, če jih mladina spoštuje.

*

V Kavkazu so našli v nekem grobu dobro zaprto in zapečateno steklenico vina.

Berlinski profesor Gruss je ugotovil, da je v steklenici vino in da je bila steklenica zakopana najmanj osemsto let. Nadalje je dognal, da se je v teh dolgih letih vino pokvarilo in da ni več užitno.

S tem je slednjič ovržen rek, da je vino boljše, čim starejše je. Toraj le pazi, dragi rojak, da ga ne boš šparal osemsto let.

Zate in zame (ako te bom obiskal), popolnoma zadostuje, če ga prisrčno par galon do svetega Martina.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

FR. Z.

"BISTRI BIVOLI"

V južni Ameriki živi vrsta manj znanih in takorekoč neciviliziranih plemen. Znameniti potnik in raziskovalec grof de Lirpa je življenjski razmeram in običajem teh plemen posvetil svojo posebno pozornost. Izraža mnenje, da se teh razmer ne da označiti, da so povojne ali urejene. Vendar ne taj, da je neziranje povojnosti ali urejenosti razmer lahko različno. Modro pripominja, da se marsikateremu vidijo marsikateri razmeri samo zato nepovojne in neurejene, ker so drugačne in neavajne. Drugemu se iste razmere vidijo urejene in povojne. Kakršnega je kateri baš okusa.

Zanimivo je, kar pripoveduje učeni gospod grof o starodavnih običajih, ki jih je dognal pri Hamakokih. Hamakoki so indijansko pleme in žive zase v divjini paraguajskega vrelotoka.

Pripoveduje gospod grof, da to pleme nima slikov in ostalih svetov in ne pozna ne železnice, ne novin, ne kravata, ne krtačk za zobe. Nego kralj živino. Gospod grof nadalje pripoveduje da pri Hamakokih ni našel niti sledu o socialnem vprašanju. S tem vprašanjem da se oni tamkaj ne pečajo in sploh ne vedo, kaj je socialno vprašanje. Hvala Bogu! omenja gospod grof. Kajti, pravi gospod grof, čim katerikoli narod ve, kaj je socialno vprašanje in se z njim peča, takrat tudi že trpi za socialnim vprašanjem: in se ga ve ne iznebi. Socialno vprašanje da se lahko obravnava ustno ali tiskano, učeno in z velikim uspehom, odpraviti se pa ne da. Koder je, tam ostane. — Toda se lahko tudi reče, da je o nemu narodu čestitati, ki se je povzpelo o socialnega vprašanja. Narodu, ki ga še nimajo, so primitivni. Sme se torej reči, da je narod, ki ne pozna socialnega vprašanja, na dokaj nizki stopnji in ga je ob-

žalovati. Kakor se stvar pač vzame — pravi gospod grof.

V svojem veleznimivem potopisu tedaj poroča grof de Lirpa, kako je pri Hamakokih urejena p. eskriba onih, kateri vsled starosti ali drugih hrb onemorejo in postanejo nesposobni za delo.

Čim kdo doseže 70 let ali drugače onemore, skladi poglavar plemena svečano zborovanje in ima oni stari gospod, ki se mu naj uredi preskrba, častni sedež. Drugi zborovalci sede na golih tleh, častnemu sedcu pa je trda, kamenita podlaga z nizkim naslanjalom. Zada je sedem stoji najstarejši sin da očetu postreže, kadar je treba.

In so potem jako svečani obredi z bobnanjem in petjem in se tudi stari gospod čuti jako počaščenega in hvaležno nagne glavo. Nakar mu najstarejši sin, ta ki mu zaradi postrežbe stoji za sedežem, ročno postreže s težkim kijem po čepinji in je starostna preskrba z enim mahom opravljena in svečanost končana.

Kij potem spravijo za bližnjo priliko. Gospod grof je imel priliko, da osebno prisostvuje takemu obredu in je bilo staremu gospodu brede "Sivi močerad", njegovega sina, onega s kijem, pa so klicali za "Mladega močerada".

Potopis se pripoveduje, da Ha-

makoki običajno ne poznajo stiske in pomanjkanja. Kadar pa slučajno vendarle pritisneta vsled suše ali povodnji, je truplo blagopokojnega vsakomur na razpolago v svežem ali pečenem ali posušenem stanju, kakor komu drago. Le čepinjo si obdrži njegova družina za okrasek rodne koč in za spomin.

Gospod grof je s seboj imel tolača. Z njegovo pomočjo je izpraševal glavarja, ki je načeloval zborovanju, ali se mu ne zdi taka uemrtitev — kako bi rekel — malo barbarstva oziroma nekulturna ali recimo nekrščanska.

Oblečen je bil glavar jako slikovito v devet orlovih peres, ki jih je imel vrh glave. Koža mu je bila po vesoljnem životu izrezljana in poslikana dokaj okusno z raznimi narodnimi motivi.

Odlikovalo je glavarja ime "Bistrega bivola".

Bil je zelo gostoljuben in ponudil "belokošnemu svojemu bratu", kar je baš bilo tisto pot na razpolago — ali v čisto svežem, takorekoč še toplem, ali na angleški način pol pečenem, še krvavem stanju.

Bil pa je glavar tudi moder — po svoje moder — in dostojanstven. Besed barbarstvo in kultura še ni bil slišal in jih ni razumel. Začuden je izjavil: "Hug" in zmal glavo na običajen način, namreč tako, da je z njo pokimal. Kar se pa tiče krščanstva, je dejal, da je že slišal o njem. Lansko leto, baš ko je zorela koruza, da je zaneslo v tej kraje bledokoža; rekel je, da je božji mož in da prihaja od onkraj širokih voda. Ta bledokožec da je ponujal krščanstvo po jako ugodnih pogojih in pravil marsikaj zanimivega. Toda so mu škodovali moskiti in je onemogel in ni bil več za svoj posel in so mu dali poslednjo čast in preskrbo kakor so jo danes "Sivemu močerad". O takih prilikah, je dejal,

(Nadaljevanje na 4. strani.)

DENARNE POŠILJKE

Mi že nad 12 let pošiljamo denar v stari kraj. Za dinarje in lire so sedaj te cene:

200 Din . . . \$ 4.00	100 Lir . . . \$ 5.99
500 Din . . . \$ 9.55	200 Lir . . . \$ 11.59
1,000 Din . . . \$ 18.79	500 Lir . . . \$ 18.50
2,000 Din . . . \$ 37.29	1,000 Lir . . . \$ 27.00
3,000 Din . . . \$ 55.59	1,500 Lir . . . \$ 40.50
5,000 Din . . . \$ 92.60	2,500 Lir . . . \$ 67.50

Pri večjih zneskih sorazmerno popust. Izplačujemo tudi v U. S. Dolarjih in nakazujemo tudi brezplačno.

Prejemnik dobi denar na svoji pošti brez vsakega odbitka. — Vse pošiljke naslovite na:

LEO ZAKRAJŠEK
General Travel Service
1359 — 2nd Ave., New York, N. Y.

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street New York, N. Y.

POVESTI in ROMANI

(Nadaljevanje.)

Slovenski pisatelji II. zv.:
Potresna povest, Moravske slike, Vojvoda Pero i Perica, Črtice . . . 2.50

Tigrovi zobje . . . 1.—
Tik za fronto . . . 70
Tatje, (Berk), trd. vez. . . 75
Tri indijanske povesti . . . 30
Tunel, soc. roman . . . 1.20
Trenutki oddih . . . 50
Turki pred Dunajem . . . 30
Tri legende o razpelo, trd. vez. . . 65
Tri rože . . . 80

Tisot in ena noč:
I. zvezek . . . 1.30
II. zvezek . . . 1.40
III. zvezek . . . 1.50

3 KNJIGE SKUPAJ . . . 3.75

Tisot in ena noč (Rape) vez. mala izlaja . . . 1.—

V krepilnih inkvizicijah . . . 1.30
V robitvu (Matije) . . . 1.25
V gorskem zakotju . . . 35

V oklopniku okrog sveta:
I. del . . . 90
II. del . . . 90
OBA SKUPAJ . . . 1.80

Veliki inkvizitor . . . 1.—
Vera (Waldova), broš. . . 35
Vojvoda na Zalkano, s slikami . . . 35

Vrtinar, (Rabindranath Tagore), trd. vezano . . . 75
broširano . . . 60

Volk spokornik in druge povesti . . . 1.—
trd. vezano . . . 1.25

Višnjega repatica, roman, 2 knjigi . . . 1.30
Vojni, mir ali pogostnost, I. zv. . . 35
V pustih je šla, III. zv. . . 35

Valentin Vodnika izbrani spisi . . . 30
Vodnik svojemu narodu . . . 25
Vodnikova praklica I. 1927 . . . 50
Vodnikova praklica I. 1928 . . . 50
Vodniki in prepovedi . . . 60
Zmislil smrti . . . 60

Zadnje dnevi nesrečnega kralja . . . 60
Za kruhom, povest . . . 35
Zadnja kmetička vojaka . . . 75
Zadnja pravda, vez. . . 70
Zgodovina o nevidnem človeku . . . 35
Zmaj iz Bosne . . . 70

Življenje slov. trpina, izbrani spisi
Aleševski, 3. zv. skupaj . . . 1.50

Zlatokopi

Ženini naše Koprnele . . . 45
Zlata vas . . . 50
Zmote in konec pč. Pavle . . . 45

Zbirka narodnih pripovedk:
I. del . . . 40
II. del . . . 40

Znamenje žitnih (Doyle) . . . 50
Zgodovinske anekdote . . . 30
Z ognjem in mečem . . . 30

Zločin in kazen:
I. in II. zvezek . . . 1.—
vezana . . . 1.25

Zgodbe Napoleonovega huzarja . . . 60
vezana . . . 80

Zgodbe zdravilnika Muznika . . . 70
Zlati pantar . . . 90

ZBIRKA SLOVENSKEH POVESTI

I. zv. Vojnomir ali pogostnost . . . 35
2. zv. Mado brezno . . . 35
3. zv. Veselo povesti . . . 35
4. zv. Povesti in slike . . . 35
5. zv. Student naj bo. — Naš vsakdanji kruh . . . 35

2. zv. trd. vezano. Vsebuje 12 povesti . . . 50
4. zv. trd. vezano. Vsebuje 9 povesti . . . 50
5. zv. trd. vezano. Vsebuje 10 povesti . . . 50

SPISI ZA MLADINO

(GANGL)

3. zv. trd. vezano. Vsebuje 12 povesti . . . 50
4. zv. trd. vezano. Vsebuje 9 povesti . . . 50
5. zv. trd. vezano. Vsebuje 10 povesti . . . 50

IGRE

Beneški trgovci, Igrakaz v 5. dejanju . . . 60
Cyran de Bergerac, Herična komedija v petih dejanjih. Trd. vezano . . . 1.70

Edela, drama v 4. delj. . . 60
Gospa z morja, 5. delj. . . 75
Lokalna železnica, 3. delj. . . 50
Marta, Semej v Richmondu, 4. dejanja . . . 30

Ob vojski, Igrakaz v štirih slikah . . . 30
Tončkove sajne na Miklavšev večer, Mladinska igra s peljem v 3. dejanjih . . . 60

K. U. Drama v 3. dejanjih s predigro, (Čapek), vez. . . 45
Revizor, 6. delj., trd. vezana . . . 75
Veronika Deseniška, trd. vez. . . 1.50

Ob vojski, Igrakaz v štirih slikah . . . 30
Tončkove sajne na Miklavšev večer, Mladinska igra s peljem v 3. dejanjih . . . 60

K. U. Drama v 3. dejanjih s predigro, (Čapek), vez. . . 45
Revizor, 6. delj., trd. vezana . . . 75
Veronika Deseniška, trd. vez. . . 1.50

Ob vojski, Igrakaz v štirih slikah . . . 30
Tončkove sajne na Miklavšev večer, Mladinska igra s peljem v 3. dejanjih . . . 60

K. U. Drama v 3. dejanjih s predigro, (Čapek), vez. . . 45
Revizor, 6. delj., trd. vezana . . . 75
Veronika Deseniška, trd. vez. . . 1.50

To in ono

IZ VSEH DELOV SVETA

Vlak angleški vojak dobi strojnico

Angleški vojaški strokovnjaki se bavijo z idejo, da bi oborožili vsakega vojaka namestu s puško s strojnico. Vojno ministrstvo je ba-je že preizkusilo primerne modele in izbralo najprimernejšega. Sedanja model je skoraj tako lahek kakor puška, ki so jo nosili vojaki na rami, ima pa neprecenljivo prednost, da lahko odda vsako minuto, 400 do 500 strelcev. Najprej bodo s strojniciami oborožili konjenico, potem pa ostale oddelke.

Predor pod Apenini

Italijanski gradbeni minister Crollolanzi si je ogledal dela na ekspresni progi Bologna-Firenze, ki naj princse nov zamah v evropski potniški promet. Po tej progi bo brz vlak dospel iz Bologne v Firenzo v 66 minutah, zveza od Napoli do Milana pa se bo skrajšala za celih 6 ur in bo trajala namestu sedanjih 16, samo 10 ur. Na tem redu proge bo dnevno vozilo 90 dvojnih vlakov z brzino 120 km na uro. Del proge zahteva tudi predor pod Apenini, ki bo dolg 12.519 m in bo eden največjih dvo-tirnih predorov na svetu.

Ruski podzemni zakladi

Ameriški inženjer John Calder, ki je zgradil tvornico za traktorje v Stalingradu, poroča o senzacionalnih načrtih, ki jih ima Rusija za izkoriščanje svojih podzemnih zakladov. Moskovska vlada ga je poslala nakupovat stroje, ki bodo služili za eksploatacijo bogatih ležišč zlata in bakra ob Balkanskem jezeru v Kazakstanu. Tam so ležišča zlata in bakra, ki presegajo v pogledu bogastva rudnike Anakonda v Ameriki ter so tudi bogatejša od rudnikov zlata ob reki Leni v Sibiriji. Ozemlje, kjer bodo začeli kopati zaklade, je danes še popolnoma pust. Oddaljeno je od turktestansko-sibirske železnice celih 400 km. Letos v juniju bodo poslali tja 18.000 delavcev pod vodstvom inozemskih inženjerjev.

Iznajdljiva glava

Neka trgovina v Berlinu s precej velikim krogom odjemalcev je izračunala, da znaša poštnina, ki jo plačuje za obvestila klientom, precej visoke vsote, ki bi se dale znižati le z iznajdljivo idejo. Ker stane poštnina za pismo v Nemčiji 8 pfenigov, poštna nakaznica pa samo nekaj več kakor 1 pf., je prišel lastnik podjetja na misel, da bo izhajal mnogo ceneje, če se poslužijo za manjša obvestila poslovnih prijateljev in znancev poštinih položnic namestu pisem. Storil je to in res prihranil prav znatne vsote. Čekovni urad pa je odkril trgovčeve iznajdljivosti in ga je tožil, češ, da oškoduje s svojim početjem državo za lep denar. S tožbo pa je propadel, trgovčeva pobuda pa je baje tako pomnožila prakso iznajdljive glave, da je čekovnemu uradu žal, da je hotel ovesti omejitve, ki se je maščevala na poštni ustanovi.

4. zv. Tihotaper, 5. dejanj . . . 60
5. zv. Po 12 letih, 4. dejanja . . . 60

Zbirka ljudskih iger:
3. snopč. Mlin pod zemljo, Sv. Neža, Sanje . . . 60

13. snopč. Ventalka, Smrt Marije Device, Marijin otrok . . . 30

14. snopč. Sv. Boštjan, Junakinja delica, Materin blagoslov . . . 30

15. snopč. Turki pred Dunajem, Fabjola in Neža . . . 30

20. snopč. Sv. Just; Ljubezen Marijinega otroka . . . 30

PESMI in POEZIJE

Akropolis in Piramide . . . 80
broširano . . . 90

Azazel, trd. vez. . . 1.—
Balade in romane, trd. vez. . . 1.25
Bob za mladi zob, trd. vez. . . 40

Kraguljčki (Utrva) . . . 65
trd. vezano . . . 90

Moje obzorje, (Gangl) . . . 1.25
Narcis (Gruden), broš. . . 30
Primorske pesmi, (Gruden), vez. . . 35

Šlutne (Albrecht), broš. . . 30
Foborske poti (Glaser), broš. . . 30
Oton Zupančič . . . 50

Ste ugank . . . 50
Viljojea, Pesni za mladost . . . 60

Zvončki, Zbirka pesni za slovensko mladino. Trd. vezano . . . 90
Zlatoreg, pravljice, trd. vez. . . 60

Moje obzorje, (Gangl) . . . 1.25
Narcis (Gruden), broš. . . 30
Primorske pesmi, (Gruden), vez. . . 35

Šlutne (Albrecht), broš. . . 30
Foborske poti (Glaser), broš. . . 30
Oton Zupančič . . . 50

Ste ugank . . . 50
Viljojea, Pesni za mladost . . . 60

Zvončki, Zbirka pesni za slovensko mladino. Trd. vezano . . . 90
Zlatoreg, pravljice, trd. vez. . . 60

Moje obzorje, (Gangl) . . . 1.25
Narcis (Gruden), broš. . . 30
Primorske pesmi, (Gruden), vez. . . 35

Šlutne (Albrecht), broš. . . 30
Foborske poti (Glaser), broš. . . 30
Oton Zupančič . . . 50

PESNIK in BANDIT

Spisal

AL. JENNINGS

12

Ko sva šla skozi mesto, naju je marsikdo pozdravil kot prijatelji. Vsi so vedeli, čemu sva prišla. Čitali so obtožbe zoper mene. — Nihče ni poizkusil, zaslužiti nagrado. Vlak je pripeljal. Nekdo je šel tesno mimo mene.

— Pobegnili sta, je dejal. Bill Tillman vaju je videl in ju posvaril.

Demokratje, stari kovboji, bivši banditje, mali farmarji in nekaj malega poštenih državljanov je stopilo iz vlaka. Houstona in Loveja ni bilo med njimi. Čez dva dni sem srečal Toba Oldena, šerifa iz okrožja Woodward.

— Vtihtapila sta se, je dejal. Ravno zdaj sta na seji.

Franka niti iskati nisem šel, da bi ga vzel s seboj. Mestna dvorana je bila nabito polna. Eden mojih starih prijateljev, Leslie Ross je bil predsednik. Stal sem ob vratih in čakal ugodne prilike, da bi lahko neopazen vstopil. Eden izmed zborovalcev, ki je sedel nekje sredi lokala, je vstal in prekinil govornika. Nekdo drug ga je začel pozivati k redu, nekdo ga je hotel od zadaj potisniti na njegov sedež — bilo je ravno toliko hrupa, da sem lahko vstopil, ne da bi me bil kdo opazil.

Počasi sem šel po hodniku in sem vsakomur pogledal v obraz. Tako sem bil zavzet s to pozornostjo, da sem čisto prezrl smrtno tišino, ki je nenadoma nastala med zborovalci. Ko sem slučajno pogledal proti odru, je stal tam Ross z dvignjeno roko. Njegove oči so visele na meni in njegov obraz je bil pehnelo siv, kakor da se bo zdaj zgrudil. Njegov pogled je občinstvo uklenil vase kakor kakšna prikazen z onega sveta.

— Gospoda moja, samo trenutek prosim, ostanite na mestu. Prišel je dol po stopnicah in šel vzdolž po hodniku. En sam trenutek, je ponavljal in hotel proti meni.

— Ni jih tu, Al. — mi je zašepetal. — Prisegam ti, da jih tukaj nikjer ni bilo videti. Nikar ne počenjaj česa tu. Pomiri se.

Bil je bolj razburjen kakor jaz. Zdelo se je, kakor da se boji, da mu bom postreljal ves lokal. Houstona in Loveja v resnici ni bilo tam. Pobegnili sta v Guthrie. S Frankom sva jima sledila tja.

Prišla sva ravno do mestne meje, ko se je ustavil jezdec pred nama. Bil je Ed Nicks, policijski uradnik Združenih držav.

— Nikar ne hodita noter, je dejal. Vsi prejšjo na vaju. Onadva imata ukaz o aretaciji in vaju lahko takoj primeta. Past je za vaju pripravljena. Onadva vesta, da bosta stopila v mesto.

Deset let sem poznal Eda Nicksa in sem vedel, da se človek lahko zanese nauj. Nekaj časa je jezdil z nama.

— Vso okolico sta našuntala zoper vaju, je dejal. Tu ne moreta imeti nobenega upanja. Ali na farmo ali v ječo — to je edino, kar imata naizbiro.

NAPAD NA EKSPRESNI VLAK SANTA FE

Za dobro polovico je bila samo usoda kriva, da je Frank zašel med roparske napadalec na vlak.

Jezin in razdražen se je obrnil k meni, ko naju je Nicks zapustil.

— Jaz mu ne verjamem, je dejal. Midva bi bila morala iti dalje. Narobe sva napravila. Jaz bi rad videl njihovo "meščansko branbo".

Pa mu ni bilo treba dolgo čakati. Spotoma sva se ustavila pri črni Amosu, da bi nekaj malega prigriznila. Amos je bil orjak, z obrazom, črnim ko oglje, in z dušo, belo ko sneg. Oženjen je bil z najbolj srčkano mulatko iz cele okolice. Njun dom je bila

vesela rumena kočja sredi žitnih polj. Kadar sta se smejala Amos in Collie, tedaj je smeh prihajal iz dna srca.

Kar je bilo njegovo, je bilo najino. Collie je bila ponosna na svojo posodo in na svojo kuhinjo. Amos je sedel zunaj na verandi, ona pa nama je evrla piščanca in nama stregla. Prišla sva ravno, ko sta se bila pripravila k obedu. Zdal pa se je Amos, ta silni farmar, ki je poznal samo trdo delo, umaknil pred vrata, dokler ne poobedujeta bela človeka.

— Pokličiva ga noter, sem rekel Franku. Temu so od presenečenja vilice padle iz rok in ozrl se je vame, kakor da sem ponorel.

— Zakaj pa ne? Tu sem jaz, razbojnik s cest, tam je Amos, črn, toda belega srca — zakaj ga ne bi? Saj je vendar njegovo, kar jeva.

— Amos, pridi noter in prisedi, sem mu zaklical.

Ubogi Amos je bil še bolj preplašen kakor Frank.

— Kaj, gospod? Ne gospod; ne, gospod. Saj vendar vem, kaj se spodobi!

In ta Amosova skromnost nama je v resnici rešila življenje.

— Kaj sta pa napravila?

Belo njegovih oči je skoraj hotelo izskočiti iz črne, ko je čez minuto spet pomolil glavo skozi vrata. Kaj sta pa napravila? — je sopol obupan. Meščanska bramba prihaja.

Ne da bi bil čakal najinega odgovora, je planil k najinima konjema in ju poglaval v polje.

— Vidva pa pobegnita tod!

In to je bilo ravno zadnji hip — sedem jezdecov je v diru hitelo čez grič. Ustavili so se ob verandi. Pred nedolžnostjo, kakršno je kazal Amos, bi bil še angel zardel. Ne, on ni nikogar videl. Ne, gospod noben gospod se ni približal njegovim vratom. Ni so si upali, da bi zajahali v polje in iskali tam. Kleli in grozili so. Toda Amos se ni vdal.

— Kaj naj to pomeni?

Frankov obraz je bil bled od jeze. Kakor zver, ki so jo preganjali zajeli od vseh strani, je bil pripravljen, da se zakadi na vse in na vsakogar.

— Kaj naj to pomeni? — je vprašal še enkrat. — Jaz ti bom povedal. Onadva sta prepričala ljudi od Santa Fe, da si jih oropal ti. To ti rečem, železnica Santa Fe tiči za to rečjo.

NADALJEVANJE SLEDI

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

Naj ljubezen joče

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
Za Glas Naroda priredil I. H.

42

(Nadaljevanje.)

Še zadnjikrat je hotela iti skozi park. In na poti jo skrivna sila vleče k majhnemu ribniku, katerega se je prej bojazljivo izogibala.

Solnčni žarki so se tresli nad njim. Nad bičkom na obrežju so se spreletavali kačji pastirji s svojimi svetlimi prozornimi peruti. Mirno, nepremično je ležal pred njo, podoba miru in ne kot bi razdeli srečo družine in uničil dvoje mladih, nadejnih življenj.

Spomin jo prevzame. Lari se vrže na klop, ki je stala ob obrežju, oklene se naslonjala, položi nanj svojo glavo in neprehoma ji teko solze. Vedno in vedno se je morala premagovati in bilo ji je dobro, da je imela eno uro za seboj.

Ločitev ji je bila težka, četudi je doživela tekom leta mnogo več trpljenja kot pa veselja, odkar je bila v hiši grofa Verdina. V sebi je čutila neko posebno, njo nepoznano naklonjenost do grofa Otokarja, do tega čudnega človeka; najrajši bi mu kot hči božala omenila obraz in mu poljubila roke.

In grof Rudolf — sree se ji je treslo, kadar je ž njo govoril, kadar je gledala v njegove jasne, sive oči, ki so vedno tako zarele in jo ljubeznjivo gledale. Vse ga ne bo videla in to se ji je zdelo najhuje. Neprehoma je slišala glas skozi dušo: to je zadnji dan —

Oni pa, na katerega je mislila, stoji nenadoma pred njo. V svoji boleščini zadržanosti ga ni slišala prihajati.

— Zakaj jokate, gospica Lari? — ji zveni njegov globoki, prijazni glas na uho. Prestrašena se zgane in skuša skriti pred njim objokani obraz. Rudolf pa sede poleg nje in jo prime za roko.

— Nikar ne jokajte, Lari. Za to nimate nikakega poviča — ne vi!

— Prevzelo me je tukaj, kjer — — — Obmolknje.

— Tukaj tudi ni pravi kraj za vas. Mislim sem si, da vas bom tukaj našel. — Na njen začuden pogled ji reče: — Da, iskal sem vas, Lari, ker sem se vam hotel zahvaliti. Ali boste tudi mojo zahvalo zavrnili? Tako ponosni ste!

Globoko skloni Lari glavo. Z vročim pogledom objame Rudolf ljubeznjivo postavko ki je izgledala tako ljubka v žalni obleki.

— Ničesar nimam, kar bi vam mogel pohvaliti, — poleg tega pa si nehoti misli: samo moje sree in mojo roko — toda njegova previdnost ni dovolila, da bi se prenelil. Poslanski svetnik, grof Verdin in priprosta vzgojiteljica — to ni bila mogoče. V tem je bil popolnoma na jasnem in celo v trenutkih, ko je njegovo hrepenenje zapovedujoče zahtevalo po lepem dekletu.

Pozabiti je moral na njo. Lari Bergerjeva mu je bila kot lepe, neizpolnjene sanje.

— Tako ponosni ste? — ponovi tiho.

— Gospod grof, prosim, nič o tem. Nikar mi ne kalite spomina na to, kar sem še zadnje tedne mogla biti majhni Otokarju. Tež zavesti se ne more ni primerjati in to je meni zadostno plačilo, — pravi Lari z bolešnim glasom.

— Da, kot mat, kot starejša sestra ste mu bili. Za tako požrtvovalnost ni plačila. Mi Verdini vam bomo vedno ostali dolžni. — Rudolf za trenutek umolkne in zamišljen gleda pred se. — In kaj mislite sedaj napraviti?

— Kakor hitro mogoče si bom preskrbela kako službo. Doma ne morem ostati brez dela. Mogoče bom takoj prosila za kako učiteljsko mesto. Imeti moram delo, da morem pozabiti na vse to.

Kot strah in bolečina se oprime Rudolfa neprijeten občutek. Ne, tega ne sme. Njena izvanredna lepota bo pri tem zvenela in izgubil bi jo izpred očij in nikdar več slišal o njej. Hotel je vedno vedeti, kje se nahaja.

— Gospica Lari, vem za lepo službo za vas, ako mogoče ne odgovarja vašim željam — tam je le malo dela, ker vam ni treba poučevati otrok. Gospa Malneričeva, ki je vdova, išče družabnico. Po mojem mnenju bi bilo to za vas po vseh teh naporih zadnjih tednov še najbolj primerno, saj potrebujete odpočitka —

Lari je presenečena in ker takoj ne odgovori, pravi Rudolf: — Ali vam morem pri tem pomagati? Ali mogoče tudi to odklonite?

— Ne, gospod grof. Ravno nasprotno. S hvaležnostjo bi sprejela vaše priporočilo. Vprašanje je samo, ako bo gospa Malneričeva hotela sprejeti mene.

— Ako pred kratkim ne bi sam slišal iz njenih ust, kako zelo vas spoštuje gospica Lari vam ne bi rekel nobene besede, — pravi Rudolf mirno. — Takoj bom brzojavil in še nočjo bomo sprejeli odgovor.

— Ali se hočete potruditi zame, gospod grof?

— Zame to ni nikakr trud; ako vam je moj predlog všeč, bom zelo vesel.

— Hvala vam, gospod grof. Misel, da bom mogoče več tednov morala ostati doma, me je že mučila in še posebno sedaj. Samo premišljevala bi. — Solze ji blešče v očeh.

— Toda Lari, ne smete biti tako nervozna.

Pomirjevalno jo prime za roko. Njegov pogled pade na njo. Kako lepa aristokratska roka je to — vitka in mehka, toda značilna, z majhnimi, koničastimi prsti — rad bi na njo pritisnil svoje ustnice. Še rajši pa na rdeča, žalostna, neizmerno sladka dekliška usta. In njegovo hrepenenje je postalo tako silno, da naglo izpušči njeno roko in odide.

Bolešno začudena gleda Lari za njim — ali ga je s čim razžalila?

Zvečer pride odgovor gospe Malneričeve na Rudolfovo brzojavko:

— Stotera hvala, dragi grof! Zelo me veseli. Gospica Berger pričakujem kar najprej, ker kmalu odpotujem.

Jakobina Malnerič.

Dvajseta poglavje.

Ko sprejme Erik Lorino sporočilo, da je takoj sprejela drugo službo in da vsled tega ne more priti domov, se globoko oddahne.

Četudi je ljubil svojo sestro, sedaj je ni hotel imeti; zaradi njega samega pa tudi zaradi matere

Bojazen ga je navdajala, kadar je videl mater hoditi po hiši in je s tresočimi ustnicami govorila sama s seboj.

Vest o smrti malega Otokarja Verdina jo je popolnoma strla. Pred tremi dnevi je prišlo Lorino pismo ki ji je prineslo to novico in od tedaj ni skoraj ničesar jedla ali pila in ni spala.

— To je božja sodba, Erik. — Njene oči se čudovito svetijo. — Božja sodba! Ali ne vidiš njegove kaznujoče roke? Erik, zdaj je za tebe prosta pot v višino. Sreča bo še prišla!

— Nikdar, mati! — odgovori mučno.

Kaj je zanj vse to še pomenilo, ko je bila njegova sreča pokopana pod razvalinami...

Zaključna psu, vrže na ramo puško in tava po gozdu; žalostne

PAR MESECEV
ODPOČITKA
V DOMOVINI

Ne samo večletne izkušnje, temveč tudi naša resna volja, da vam zagotovimo ugodno potovanje z malimi stroški, vam naj bo zadostno zagotovilo, da boste zadovoljni, če pišete nam za brezplačna pojasnila.

METROPOLITAN
TRAVEL BUREAU216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.SHIPPING
NEWS

28. aprila: Hamburg, Hamburg, Cherbourg
29. aprila: Columbus, Cherbourg, Bremen, Homeric, Cherbourg, Saturnia, Trst in Dubrovnik
30. aprila: Ile de France, Havre, Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
4. maja: Berengaria, Cherbourg
5. maja: Bremen, Cherbourg, Bremen, Deutschland, Cherbourg, Hamburg
6. maja: Olympic, Cherbourg
7. maja: Mauretania, Cherbourg, Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
12. maja: Europa, Cherbourg, Bremen, New York, Cherbourg, Hamburg
14. maja: Paris, Havre
15. maja: Aquitania, Cherbourg, Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
16. maja: Reliance, Cherbourg, Hamburg, Majestic, Cherbourg
17. maja: Columbus, Cherbourg, Bremen, Vulcania, Dubrovnik, Trst
19. maja: Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg
20. maja: Homeric, Cherbourg
21. maja: Bremen, Cherbourg, Bremen, Statendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
22. maja: Berengaria, Cherbourg
26. maja: Hamburg, Cherbourg, Hamburg
27. maja: France, Havre, Olympic, Cherbourg
28. maja: Europa, Cherbourg, Bremen, Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
- St. Louis, Cherbourg, Hamburg

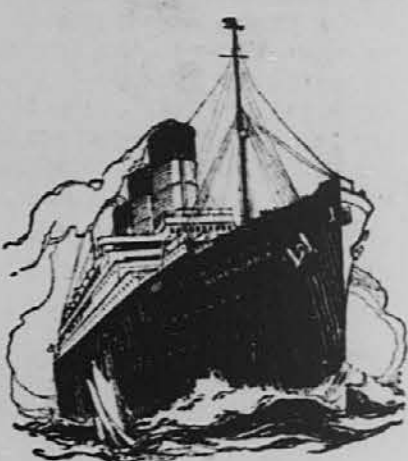
TRINERJEVO
GRENSKO VINO

proti zaostri, slabemu apetitu, glavobolu, izgubi spanja, v vseh lekarnah

POZOR, ROJAKI

Iz naslova na listu, katerega prejimate, je razvidno, kdaj vam je naročnina pošla. Ne čakajte toraj, da se vas opominja, temveč obno vito naročnino ali direktno, ali pa pri enem sledečih naših zastopnikov

- CALIFORNIA
Fontana, A. Hochevar
San Francisco, Jacob Laushlin
- COLORADO
Denver, J. Schutte
Pueblo, Peter Cull, A. Saffa
Salida, Louis Costello
Walsenburg, M. J. Bayuk
- INDIANA
Indianapolis, Louis Banich
- ILLINOIS
Aurora, J. Butchar
Chicago, Joseph Bilsh, J. Bevtić
J. Lukanich, Andrew Spillar
Cicero, J. Fabian
Joliet, A. Anzelc, Mary Bambich
J. Zaletel, Joseph Hrovat
La Salle, J. Spelich
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago, Anton Kobal
Springfield, Matija Barborich
- KANSAS
Girard, Agnes Močnik
Kansas City, Frank Žagar
- MARYLAND
Steyer, J. Černe
Kittmiller, Fr. Vodopivec
- MICHIGAN
Calumet, M. F. Kobe
Detroit, Frank Stular
- MINNESOTA
Chisholm, Frank Gouže, Frank Pucelj
Ely, Jos. J. Peshel, Fr. Sekula
Eveleth, Louis Gouže
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Povše
Virginia, Frank Hrvatic
Waukegan, Jože Zelenc
- MISSOURI
St. Louis, A. Nabrgoj
- MONTANA
Klein, John R. Rom
Roundup, M. M. Panlan
Washoe, L. Champa
- NEBRASKA
Omaha, P. Broderick
- NEW YORK
Gowanda, Karl Strlnsha
Little Falls, Frank Masle
- OHIO
Barberton, John Balant, Joe H.
Cleveland, Anton Bobek, Chas
Karlinger, Jacob Resnik, John Slapnik, Frank Zadnik
Euclid, F. Bajt
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant in J. Kurns
Niles, Frank Kogovšek
Warren, Mrs. F. Rachar
Youngstown, Anton Kikelj
- OREGON
Oregon City, Ore., J. Kobla
- PENNSYLVANIA
Ambridge, Frank Jakš
Bessemer, Mary Hribar
Braddock, J. A. Germ
Bridgeville, W. R. Jakobek
Broughton, Anton Ipavec
Claridge, A. Verina
Conemaugh, J. Brezovec, V. Žo vanšek
Crafton, Fr. Machek
Export, G. Previč, Louis Zupan
Čič, A. Škerlj
Farrell, Jerry Okorn
Forest City, Math Kamir
Greensburg, Frank Novak
Homer City in okolico, Frank Prenchack

JUNIJSKI IZLET
V DOMOVINO

na orjaškem parniku

BERENGARIA
Cunard Linija
15. JUNIJA

Do Ljubljane \$87.84, retur \$148.—
Do Zagreba \$89.43, retur \$148.—
Do Trsta \$82.00, retur \$132.—

Potnike sprejema do Ljubljane
g. AUGUST KOLLANDER
Prijavite se čim prej na:

LEO ZAKRAJŠEK
General Travel Service

1359 Second Ave., New York, N. Y.

- Irwin, Mike Paushek
Johnstown, John Polantz, Martin Koroshetz
Krayn, Ant. Tauzelj
Luzerne, Frank Balloch
Manor, Fr. Demshar
Meadow Lands, J. Koprivšek
Midway, John Žust
Moon Run, Frank Podmilšek
Pittsburgh, Z. Jakš, Vinc. Arh, J. Pogačar
Presto, F. B. Demshar
Reading, J. Pezdirc
Steelton, A. Hren
Unity Sta. in okolico, J. Škerlj, Fr. Schiffr
West Newton, Joseph Jovan
Willock, J. P'eternej
- UTAH
Helper, Fr. Krebs
- WISCONSIN
Milwaukee, Joseph Tratnik in Jom. Koren
Sheboygan, John Zorman
- WEST ALLIS
Frank Skok
- WYOMING
Rock Springs, Louis Tauchar
Diamondville, Joe Rolich

Vsak zastopnik izda potrdilo za svoto, katero je prejel. Zastopnike rojakom toplo priporočamo. Naročnina za "Glas Naroda": Za eno leto \$6.; za pol leta \$3.; za štiri mesece \$2.; za četrt leta \$1.50. New York City je \$7. celo leto. Naročnina za Evropo je \$7. za celo leto.

"BISTRI BIVOLI"

(Nadaljevanje s 3. strani.)

ne ločijo tujca od domačina — vsi imajo enako pravico!

Tako je dejal "Bistri bivol" in za pričo pozval "Mladega močera", ki je potrdil glavarjeve besede. Imel je v rokah še kij in ga smučil.

Pa so se, tako pripoveduje potopis, zbudile v modri glavi "Bistrega bivola" razne zvedave misli. — Vprašal je grofa, mar onkraj širokih voda morebiti ljudje sploh ne umirajo? Ali ne umirajo niti ne tedaj, kadar ostarijo? In kako da umirajo? Ali je način njihove smrti priporočljivejši, nego na primer oni "Sivega močera"?

Gospod grof pripoveduje, da so ga ta in taka vprašanja spravila v nemalo zadrego.

Glavarju pa da je zanimanje še raslo in je vprašal, ali je res, kar je oni božji moč pripovedoval, da se bledokožci onkraj širokih voda vsaj pobijajo tudi mladi in evrsti?

Prehľad v prsih

Večkrat privede do nevarnih bolezni. Zauzavate ga hitro z linimentom

PAIN-EXPELLER

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi

z velikimi stroški. Mno

go jih je, ki so radi sla-

bih razmer tako priza-

deti, da so nas naprosili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, poravnajo na-

ročnino točno.

Uprava "G. N."

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

ŽRTEV PARIŠKEGA
PODZEMLJA

Pariški pisatelj Scuffi, eden izmed tistih, ki jih je na deset tisoč v francoski prestolnici, specializirani za kolportažne romane na pol realističnonaturalistične, napol apasokoromantične vsebine, je postal žrtev okolice, v kateri je živel leta in leta.

Scuffi je živel ne le kot opazovalec, ampak kot direktni član apaskih družb. Z njimi je delil svoje radosti in tuge. Potem pa se je njegovo življenje spremenilo. Zahotelo se mu je mirnejšega zatišnega življenja. Preselil se je iz svojega hotela zadnje vrste v udobno štirisočno stanovanje in začel izključno živeti svojemu peresu. Tako mečansko navdahnjen je srečal nekega dne enega izmed svojih nedanijh tovarišev iz apaskega sveta. Apaš je bil brez sredstev. Smilil se mu je, da ga je vzel s seboj v stanovanje, mu stregel in ko je okrevl, mu je dal nekaj denarja ter ga poslal po njegovih potih.

Ta dogodek je bil za pisatelja najdalekosežnejšega pomena. Kakor da ga je apaški znanec urekel ni mogel več držati doma. Začel je zopet begati od beznice do beznice, drugovati popivačem in razbojnikom, sence pariškega mesta. S takšnih izletov v podzemlje je večkrat privedel domov kakšnega znanca. Posledice so bili razburjivi prizori v njegovem stanovanju, nad katerim so se očitno zgrajali sostanovalci. Policija je skušala srestovati, toda Scuffi si je ostro prepovedal vmešavanje v njegove zadeve, ki so bile, kakor je dejal, osebnega značaja.

Neko noč je nastal v Scuffijevem stanovanju zopet nenoznen hrup. Za njim pa je nastopil mir tako globok in dolg, da so se sosedji čudili. Policija je vdrla v stanovanje in našla pisatelja s prerezanim vratom mrtvega na tleh. Kdo ga je umoril, se ne ve, vendar pa ni dvoma, kakšnemu miljeju je pripadal storilec, kajti Scuffi je ležal v svojem stanovanju okraden, brez denarnice in prstanov, ki so prej krasili njegove roke.

LETALO V SLUŽBI ISKALCEV
ZLATA

Ena najdonosnejših zlatih žil v Kanadi leži v okolici Rdečega jezera, kakšnih 150 km od prve postojanke civilizacije v arktičnem svetu. Ko so jo 1926 odkrili, se je novica o novem najdišču bliskovito razširila med ljudmi. Prebivalci Kanade in severnoameriških mejnih distriktov so se odpravili na pot po novo srečo... Zasneženo polarno ozemlje jih je vabil k sebi in cele trume so hitele proti Rdečemu jezeru. Mnogi so se poslužili sani, drugi zopet pasje vprege. Najhujšji psi pa so rabili dvanaest dni, da so dospeli na cilj.

Minulo je nekaj let — in neutrudni iskalci zlata so premaknili torišče svojega dela še bolj proti severu, v bližino forta Churchill ob Hudsonovem zalivu, kakšnih 1000 km od Rdečega jezera. Zvezo med starim in novim najdiščem zlata so vzdrževale samo sani s pasjo priprego. Celu v najugodnejšem vremenu je trajala takšna vožnja dva meseca. Navzile temu pa se je v novem najdišču kmalu začelo kipeče življenje. Iskalci zlata so si postavili kolonijo iz šotorov.

Ker pa se je promet razvijal zelo počasi, je kanadska vlada, ki je šla novim naseljencem na roko, naročila pri tvornici Atlantic Aircraft Co. več letal. Ta so naložila dinamit, potrebno orodje in živila za novo naselbino. A usoda je hotela, da ni niti eno letalo prišlo na cilj. Vsa so se ponesrečila med potoma. Tvornica je zaradi tega najela telca Balchena, ki se je bil pred leti udeležil Byrdove odprave na južni tečaj in mu poverila nalogo, naj poišče izgubljena letala. Balchen je vzel s seboj dva pilota, potrebno orodje in se odpeljal. Imel je srečo. Isledil je vse ponesrečene pilote z aparati, popravljal letala in sam nadaljeval pot, ki je bila predpisana ponesrečenim aeroplanom. Prispel